

SANTA BÀRBARA

full parroquial
VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. PM 26-1980

núm. 33 ABRIL de 1983.

VOLEM DONAR L'ENHORABONA
A LES COMPONENTS DE
L'EQUIP DE VOLEIBOL
QUE HAN ACONSEGUIT,
UNA VEGADA MÉS,
DEIXAR TAN ALT
L'EXPORT VILAFRANQUER.

AQUEST ANY, A MÉS D'HAYER ACONSEGUIT EL
CAPIONAT DE BALEARS, DEIXAREN CONSTÀNCIA DEL SEU
BON JOC PER TERRES ALACANTINES, LOGRANT UN MERITORI
TERCER LLOC A LA FASE DE SECTOR.

ENHORABONA

I ENDAVANT!!

SABER

ESPERAR

PLANTES

MEDICINALS

Per ventura jamai s'ha desencadenat una campanya en les bàteries tan acuradament preparades com la que està en marxa avui en dia en contra del nou govern socialista.

El "sant i senya" dels opositors polítics al socialisme pareix que és: està tots contra un, amb la pretensió d'emprar les artimanyes possibles per fer fracassar rotundament el nou sistema.

La seva consigna és una administració manejada per mans inexpertes amb la intenció de fer creure que irremediablement el país està condemnat a desembarcar a "carreró que no passa".

No és aquest el camí per a consolidar la democràcia, ni tampoc el remei que cadascú podria aportar en benefici de tots.

Si el joc de la democràcia és la mitat més un, els adversaris polítics al socialisme han de tenir en compte que el poble espanyol està representat per casi el doble de diputats al Congrés que la dreta conservadora. Aquesta sola raó obliga a donar una oportunitat al govern per desenvolupar tranquil·lament el seu programa.

Per altra part, considerant que la bona política és la que està al servici de la societat no treu "cap en lloc" que qualsevol decisió gubernativa en el sentit de solucionar dificultats promptament sigui desqualificada, ja que abans de començar, amb la intenció de manipular l'opinió pública. Esperar a criticar l'actuació administrativa si surt malament seria la demostració que l'oposició no fa l'indicible perquè no sorti bé.

Cal comprendre que el món no està fet amb un dia i tampoc els socialistes amb un "santiamén" poden posar orde a la casa. La moderació dels seus plantejaments induïx a no fer les coses a l'atropellada perquè saben que surten malament. A pesar de les falles que puguin existir no hi ha motiu d'abrigar-se abans de ploure, ni tampoc la gestió socialista mereix tan forta i agre crítica abans d'ateritzar.

Esperar acabar la jornada, és condició ineludible abans de jutjar.

Bartomeu Estrany

Fa molt anys, la medicina només emprava les plantes com a remeis. Després es va començar a fer preparats químics que es venen a les apotecaries i que, en gran part, no són més que derivats de les substàncies que porten les plantes.

La civilització moderna va deixant l'ús de les plantes, però crec que aquestes es mereixen un gran respecte; i crec personalment que hem de tornar a elles, al manco per resoldre aquelles cosetes que sense esser importants interfereixen en la vida quotidiana.

Aprenguem, doncs, les principals virtuts de les plantes, sobretot d'aquelles que si bé coneixem, no sabem emprar.

T I L - L O

Floreix pel mes de juny o juliol i les flors s'han de collir quan ja estan obertes, i s'han de secar al sol i aire sec.

La virtut més important de la til·la és calmar l'excitació nerviosa. Aquells que s'exalten amb una tassa de cafè, es tranquil·litzen amb una tassa de til·lo que fa més efecte com més flors hi possin doncs és a la flor on hi ha la substància.

Així mateix pareix esser que va molt bé darrera les menjades per evitar l'agrura o acidesa.

C A M A M I L - L A

És una planta aromàtica que tots coneixem. Floreix en el mes d'abril i dura la floració tota la primavera, fins a l'estiu. S'ha de collir quan la flor està oberta, i per això fa falta que sigui un dia de sol i quan aquest està alt. Es cullen sols les flors, sense quasi tronc i es deixen secar.

La camamil·la és bona pels espasmes i és sedant. Estimula la digestió i tranquil·litza, per lo que és bona per les digestions pesades.

Es solem posar 6 flors per tassa d'infusió.

La flor de camamil·la s'empra també per aclarir el color dels cabells, o sigui, perquè tornin més rossos.

Montserrat Sauleda Parés
metge de Vilafranca.

EDITORIAL

Està massa repetit que una de les causes del malestar, del desassossec que avui pateixen moltes persones, sobretot joves, es troba en el desarrelament del seu medi, del seu poble, dels seu país.

Uns, com a conseqüència de l'emigració, han arribat a no esser d'enlloc. No han posat arrels al lloc del seu naixement perquè els seus pares (amb raó de sobres) mantenen l'enyorança del menjar del seu poble, de les festes del seu poble, de les manifestacions religioses del seu poble, en una paraula, dels costums que configuren la manera de viure, d'esser, del seu poble. Tampoc han pogut aficar les arrels de la seva vida dins la terra sucosa dels seus majors perquè no la coneixen. Sols en tenen la visió llunyana i enyoradissa transmesa pels pares, o la imatge superficial copsada en unes breus vacances.

Però no sols en l'emigració està la causa. Trobam molta gent, nascuda aquí, i que sense haver sortit d'aquí és víctima del mateix desarrelament. Com si ens haguessin tallat el fil de la nostra història. O perquè, per diferents circumstàncies, ens han tallat el fil de la nostra història.

Fa poc temps, recordàvem aquesta trista realitat quan llegíem unes retxes així: "...unes "coplas sin malicia" que firma "Mingo Revulgo" -no sé qui pot esser-".

El què volem remarcar no és que l'autor de l'escrit no sàpiga que En Pere Capellà va haver-se de guanyar les sopes, al llarg d'uns anys difícils per a tots els qui estimàvem Mallorca, publicant unes "coplas" amb el pseudònim de "Mingo Revulgo". El que volem remarcar és que som, molts, massa, els qui tal volta no ho sabiem. No sabíem qui era En Pere Capellà, ni sabem sols el nom de molts altres lluitadors com En Pere Capellà. Ni coneixem molts dels fets que, malgrat tot, ens han mantengut aferrats a la soca, soca ben arrelada, de la nostra pròpia identitat.

Quan un abre té les arrels corcades, o pitjor, tallades per les relles fondes d'arades estranyes, està exposat a que les ventades (que també siulen d'enfora) el sempentegin i el tombin.

Encara hi som a temps. Reforcem les nostres arrels, abans que es faci massa tard.

Dins Vilafranca hi ha camins oberts per anar aconseguint aquest objectiu. Per exemple, el curs de Cultura Mallorquina que, utilitzant la forma amena i senzilla de l'audio-visual, ofereix cada dilluns l'Escola de Mallorca, gràcies a la col·laboració de l'Escola de Manacor.

Hi ha camins oberts. Tal volta en necessitem més. Sens dubte, hi ha que treure més el suc als que tenim.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

H A N M O R T

mes de Març:
dia 11,
Margalida Bennassar
Sureda,
als 89 anys.

dia 13,
Joana Maria Mestre
Bauzà,
als 91 anys.

N O C E S

mes de Març:
dia 12:
Sebastià Jaume Andreu, amb
Margalida Barceló
Morey. i
Pere Mayol Salvà
amb
Maria Barceló Morey.

dia 19:
Bartomeu Barceló
Gayà amb
Francisca Bauzà
Sansó.

dia 26:
Francesc Bauzà
Amengual amb
Catalina Garí Garí.

Cap nació pot
dir-se pobre
si per les lle-
tres reneix.
Poble que se
llengua cobra
se recobra a si
mateix.
Marian Aguiló.

Unió Mallorquina. UM.

- 1.- Sebastià Nicolau Garí.
- 2.- Bàrbara Català Sansó.
- 3.- Esteva Català Barceló.
- 4.- Guillem Estrany Mestre.
- 5.- Francisca Barceló Nicolau.
- 6.- Bartomeu Bauzá Bauzá.
- 7.- Damià Pastor Álvarez.
- 8.- Jordi Sansó Amengual.
- 9.- Gabriel Rigo Ripoll.
- 10.- Antoni Mascaró Nicolau.
- 11.- Gabriel Bover.

T A U L A R O D O N A

Aquesta revista té el propòsit de convidar a cada una de les candidatures que es presenten a les eleccions municipals, al nostre poble, a una TAULA RODONA. Es tracta, per ara, del propòsit de convidar-los, perquè a l'hora de redactar aquesta nota no hi ha hagut temps material per a fer-ho.

Si les candidatures accepten, la Taula Rodona es celebrarà al Cine Parroquial el dia 22 o el dia 23 d'abril.

Cada una de les candidatures tendrà un temps (exactament igual per a tots els grups) per exposar el seu programa i respondre a quantes preguntes facin els assistents.

000

.....

Els 'al·lots del Club d'Esplai de Vilafranca, entre les seves moltes activitats educatives, han començat la de periodisme.

Una primera mostra del seu entusiasme, i del encert dels monitors, la trobareu a la pàgina 10 d'aquest mateix nú-

El FULL agraïex, amb molt de goig, aquesta simpàtica col·laboració i des d'ara, els reserva una plana cada mes.

S'ha extraviat una pulsera, d'or, i mero. també una cartera. Els qui han perdut aquests objectes, agrairan als qui ho aques trobin, si els entreguen a l'Ajuntament. d'ara

JUSTÍCIA I PAU

A les planes centrals d'aquest mateix número trobareu una informació sobre la cursa d'armaments al món i la campanya en contra de JUSTÍCIA I PAU.

JUSTÍCIA I PAU, és una institució de l'Església Catòlica, a nivell mundial. A Mallorca té el seu Centre a Ciutat, carrer Seminari, núm. 4. Telèfon: 22 58 46. A la Vila, podeu dirigir-vos a la Parròquia.

EXCURSIÓ AL CASTELL DEL REI

Serà el diumenge dia 17 d'abril. La sortida, a les 8 del dematí, des de la plaça de s'Estany.

Els interessants apuntau-vos, amb temps, a La Caixa, o al Cafè Amengual.

Així començava la Setmana Santa diumenge dia 27 de març de 1983.

Per què no intentes sentir la veu de Déu dins el silenci?

Pot ser Déu te crida a fer la decisió generosa de viure al servei dels altres en nom de Jesús, per donar-te a tu i a tots els que servesquin la realitat d'una vida totalment plena de sentit: compartir l'amor de Déu amb els homes, els teus germans.

Jaume Alemany
Seminari de Mallorca

AMIC, TU QUI TENS 14 ANYS...

Sabies que el silenci a voltes parla?

L'has escoltat mai?

T'has plantejat en seriò el teu futur?

Sovint les decisions importants dins la vida de l'home suposen un llarga camí de dubtes, d'esforç....de silenci.

Què compta Déu dins la teva vida i davant el teu futur?

Has pensat mai que Déu te coneix i t'estima a tu personalment, que vol seguir-te estimant?, que vol estimat tothom igual que tu?.

Has pensat mai que aquest projecte amorós de Déu encara és desconegut per molts d'homes? Que la seva realització depèn en gran part de la nostra acceptació i de l'entrega total d'uns homes a aquest projecte?

Són preguntes que sols se poden escoltar i respondre dins el silenci.

Una resposta seriosa a aquestes preguntes demana:

Generositat: renúncia al jo perquè els altres siguin el meu centre d'interès.

Responsabilitat: capacitat d'acceptar un compromís.

Desig de viure plenament la vida.

Tu que te preocupes pel teu futur....

que no veus massa clar encara quina direcció prendrà la teva vida...

que vols viure'l plenament feliç..

has pensat mai que Jesús va cridar i encara crida molts de joves com tu a seguir-lo, a servir els homes els teus germans?

Tu que vols un món millor...

que demanes més justícia, més solidaritat...

que comparteixes amb els altres il·lusions, problemes, temps lliure, festa....

has pensat mai que Jesús va enviar i envia també avui molts de joves a compartir les alegries i les tristesses dels homes, a construir un nou regne on domini la justícia, la veritat, la pau...?

Tu que coneixes i pot ser estimes qualche capellà, tu que qualche vegada has pensat esser-ho...

JUSTÍCIA

I PAU.

llança una nova campanya.

Aquests són els sis objectius:

- 1.-Fomentar l'educació per a la Pau.
- 2.-Reducció progressiva dels pressuposts de defensa de l'Estat Espanyol i increment, per tant, dels pressuposts per a necessitats socials.
- 3.-No nuclearització del territori de l'Estat Espanyol i de les seves aigües jurisdiccionals.
- 4.-Aprovació d'una llei d'objecció de consciència i d'un servei civil.
- 5.-Col·laboració a iniciatives internacionals semblants sense discriminació de blocs.
- 6.-Acció decidida de les Esglésies a favor del desarmament i del desenvolupament consegüent.

PERQUÈ TOTS ELS HOMES I DONES, NINS I NINES DEL MÓN, POGUESSIN TENIR, AVUI, MENJAR, AIGUA, SERVEIS D'EDUCACIÓ I DE LA SALUT, ABASTAMENT, I UNA CASA D'ACORD AMB LES NECESSITATS FAMILIARS, HAURÍEM DE DISPONDRE D'UNA QUANTITAT FABULOSA. ELS EXPERTS EN AQUESTS ASSUMPTES HAN CALCULAT QUE FARIEN FALTA 17.000 MILIONS DE DÓLARS.

AL MÓN S'ARRIBEN A
GASTAR cada any uns
650 milions de dó-
lars en armament.
És a dir, més de
150 milions de pts.
cada minut.

A L'ESTAT ESPANYOL

EL PRESSUPOST de
Defensa de 1982 va
ser de 409.000 mi-
lions de pessetes.

AMB LES ARMES NUCLE-
ARS existents avui
al món es podria des-
truir en un dia
tot el que la segona
guerra mundial
destruí en sis anys,
i si s'utilitzassin
totes s'acabaria
la vida humana.

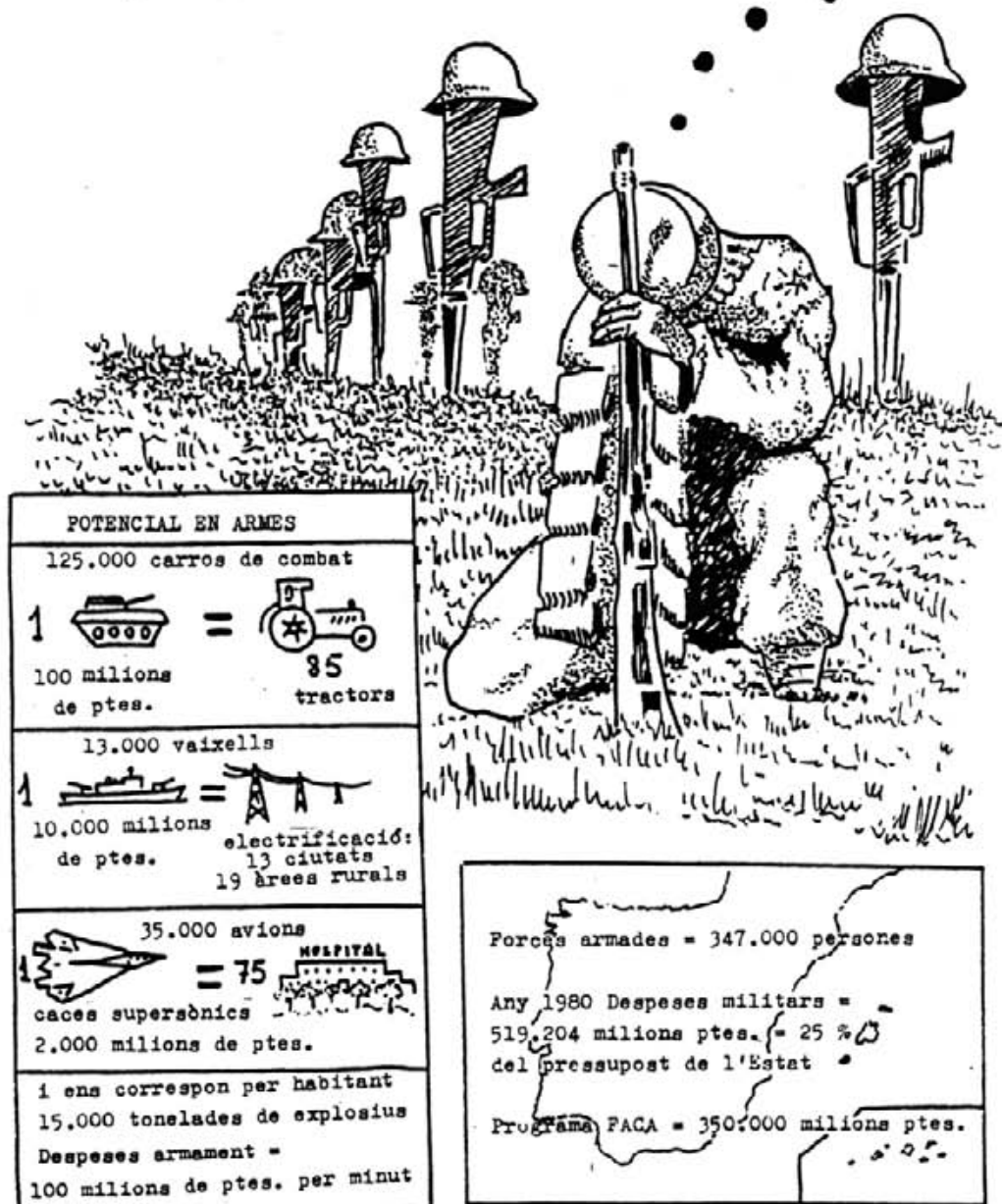
CINQUANTA MILIONS
DE PERSONES moren
cada any de fam o
malnutrició
i podrien esser sal-
vades fàcilment.

DIUEN QUE NINGO
VOL LA GUERRA i
gairebé tots els
països preparen la
guerra.

JESÚS PREDICAVA
l'amor universal
i no la cursa d'ar-
maments.

¿PER QUÈ NOLTRES
no actuam com a
sers racionals que
volen la Pau,
l'eliminació de la
misèria al món
i de la pobresa al
nostre propi país?
CAL, DONCS, ACTUAR.

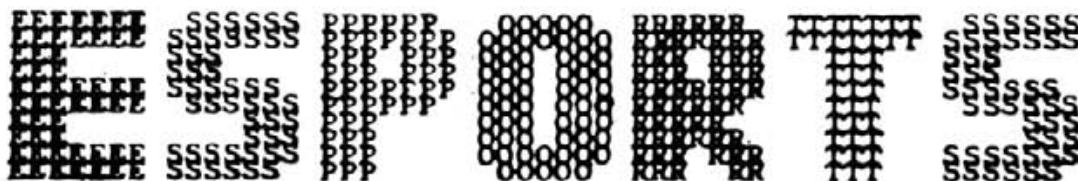
Des de 1945 han mort en guerres
deu milions de persones: més que
a la segona guerra mundial...

AIXÒ SERIA UN CARAMULL DE DOBLERS MOLT GROS, QUE
PAREIX IMPOSSIBLE ACONSEGUIR.

IDÒ BÉ, AQUESTA QUANTITAT DE DISSET MIL MILIONS
DE DÓLARS, EN ELS PAÏSOS RICS, SE GASTEN EN LA
FABRICACIÓ D'ARMES PER MATAR..... CADA DUES SETMANES.

FUTBOL

PRIMER EQUIP

Amb un joc irregular, i en manca de jugadors, el primer equip intenta salvar-se del descens, encara que això sembla pràcticament impossible, ja que la lliga està a punt de finalitzar i l'equip està classificat en darrer lloc de la taula de classificació, amb tant sols tretze punts i dotze negatius.

Pareix esser, emperò, que darrerament l'equip està jugant molt bé i que la sort ja no li és tan adversa com li era fins ara. Els darrers resultats obtinguts deixen un fil d'esperança de cara a la salvació final.

Els darrers resultats han sigut:

A.LLUBI-VILAFRANCA 2-1
VILAFRANCA-SALLISTA 2-2
SON ROCA-VILAFRANCA 3-1
VILAFRANCA-ALGAIDA 1-0
SOLEDAT-VILAFRANCA 3-0
VILAFRANCA-ALCÚDIA 2-1

Esperem que seguesquin amb aquesta línia de bons resultats i que l'any qui ve estiguin en aqueixa mateixa categoria, que és la que les toca.

JUVENILS

L'e

L'equip juvenil ha conseguit el primer punt fora camp, potser hagi estat un dels partits més ben jugats per la plantilla.

Hem de recordar que l'equip casi cada partit es queda amb onze o dotze jugadors, degut a que els restants (normalment els millors) han d'anar a jugar amb el primer equip.

Aquesta causa, i moltes altres més (propis de joves d'aquesta edat) com són: anara jeure tard, fumar, no assistir als entrenaments, pels motius que sigui, etc...són les causes de que aquest equip que podria esser un dels capdeven-

ters de la seva categoria, vagi tan mal classificat, esperem emperò que es millorin.

Els darrers resultats són:

ESPANYA-VILAFRANCA 3-1
VILAFRANCA-ARTA 0-3
PORTO CRISTO-VILAFRANCA 5-1
VILAFRANCA-PETRA 1-0
ALARO-VILAFRANCA 2-2

El partit VILAFRANCA-FELANITX es va donar per acabat, amb el resultat de 2-0 a favor de l'equip local.

INFANTILS

L'equip infantil du una marxa normal, guanya dins Vilafranca i perd a fora camp. Ocupa el vuitè lloc de la classificació.

També a l'equip infantil hi ha manca de jugadors, ja que cada partit només són onze, i poques vegades dotze, però d'aquets casi tots rendeixen al màxim, com es pot veure pels resultats següents:

MOLI NOU-PORRERES 1-0
SANT JOAN-MOLI NOU 2-0
MOLI NOU-ALGAIDA 3-0
PORTO CRISTO-MOLI NOU 3-0

Volem acabar aquesta crònica dels esports donant l'enhorabona a les jugadores de voleibol que tan amunt han deixat l'esport vilafranquer, una vegada més, per terres peninsulars.

Gabriel Barceló

DIADA D'ESPLAI DIUMENGE,
13 de MARÇ - SOLLER 1983

Varem agafar s'autocar de bon
dematí i ens vàrem anar a
Palma i allà ens vàrem reunir
es grups d'esplai i vàrem aga-
far es tren cap a Sóller.

A Sóller vàrem anar a deixar
ses motxiles a un mateix lloc.

Vàrem anar a's camp de futbol
a jugar a un joc.

Després vàrem dinar, vàrem
anar a veure un grup de Palma
que cantava cançons i ens
anàrem en tren cap a Palma
i de s'autocar cap a Vilafraanca.

Grup d'esplai de Vilafraanca

**TOTS ELS NINS I NINES QUE
VULGUIN FER TALEERS. POREN VENIR
ELS DIMECRES I ELS DIVENDRES
A PARTIR DE LES 7'30 H. DEL
VESPRE FINS A LES 9 H.**

CLUB D'ESPLAI

CANÇONER
POPULAR

Pi telernor (bis) tu sempre tan simple
com un beneitò (bis).

Hi ha una copreta que és de color verd que
diu bestieses a tort i a dret la miren els grans
la miren els nins i els que manipulen s'hi lle-
pen els dits.

d'altre dia un nònin em deia plorant
ai jo no tene tele no tene fer-hi res li deia
xiot no et preocupis tant jo tampoc en tene ni
en perr jo sompar.

Sabem que la tele es eina de dos talls segons com
com l'enfoques pot fer molts d'estalls)

però al meu estat tenim la dissort que diu
beniçades ai sempre que pot.

hou que a mi em plaurien programen ben
(bons)

i no tants d'anuncis de cremes i pots així
doncs però en lloc de mirar foto-li una cosa
vestem a jugar

G L O S E S

SA DARRERA XISPA

"Cuando la vida se aleja
débiles latidos da el corazón
siempre he procurado en mi canción
sacar alguna moraleja"

En mallorquí hi ha una cosa
que només ho diu s'enmerdagassat
perdonau-me aquesta glosa
però és sa pura veritat

N'hi ha molts que m'han criticat
i jo les alab molt es gust
més gros és es meu disgust
de més paraules no haver publicat

N'hi ha d'altres que m'han alabat
o al manco m'ho han dit,
jo molt content n'estic
i ses gràcies les he donat
Patinant damunt sa neu
hi poden fotre un esclat
fa estona que m'he desenganat
de que tothom va a lo seu

Un diari francès ja ho deia
i ho ha dit en tota veritat
de lo que es govern s'ha incautat
molt de renou faria s'abeia

Sempre has mirar com te poses
per veure lo que hi ha darrera,
per ara llegiu sa darrera
perquè ja he fet massa gloses.
Jaume Nigorra

GLOSES de l'amo Antoni Salero

D'es govern fugí En Suàrez
Calvo Sotelo va entrar
i per vots en va gonyar
n'es En Felipe Gonzàlez

En Fràga molt va xerrar
i de res li va servir
se va retre p'es camí
i En Gonzàlez li gonyà

Jo ne mir qualche revista
i és per veure lo que hi ha
ara subjectes hem d'estar
an es govern socialista

Germans jo vos ho diré
amb una veritat forta
i ara lo que importa
que faci ses coses bé

Govern socialista
jo m'és igual es partit
si ne fa ses coses bé
i sempre el respectaré
sia gran, sia petit

Sempre s'ha vist que és així
en veritat que supera
en que ho facin de primera
n'hi ha que hi tenen que dir

Ve de la darrera plana

I problemes d'adobs, o era bo es cotxe?

Sí, era un cotxe molt bo. En tots
aquests anys me va esquinçar tres carro-
sseries.

I un pic, que venia de cercar una famí-
lia, per un mort que hi havia a Vilafran-
ca, quan anava de Palma a un poblet que
diuen Es Pitlarí, devora es Coll d'En Ra-
bassa, es motor se va aturar, Vaig cercar
un telèfon i no n'hi havia cap fins a la
"Ciudad Jardín". D'allà vaig telefonar al
taller de Can Darder, i enviaren un home-
net vell de la Casa que va mirar es motor
va veure que no feia "xispa" i me digué:
tindrà es mal a sa "magneto". El se'n va
dur, l'adobaren i el me va tornar a's
Coll d'En Rabassa. Record que per tot
això em feren pagar 105 pessetes.

I accidents, l'amo Andreu?

No en vaig tenir cap mai.

I multes?

De multes me'n posaren cinc.

Què tal estaven els camins? I la velocitat?

Es camins no estaven asfaltats, pols,
molta pols.

Jo per anar a Palma emprava 5 quarts.
Sa velocitat a que solia córrer era de 40
a 50 quilòmetres a l'hora.

Encara teniu el carnet?

Sí, el conserv fa 14 anys. Cada any el
me tenc de renovar; i es disgust més gros
que tendré serà quan ja no el me pugui
renovar.

Heu passat gust de conduir cotxes?

Sí, molt. Encara som es xofer de tres
cotxes i condueix un "biscuter"; però per
sa carretera de molt de trànsit sols no
hi vaig.

Gràcies l'amo Andreu.

Margalida Oliver

CONVERSAM AMB ... L'AMO ANDREUET

Un jorn grisenc del mes de març, visitam a l'amo Andreu, un home de 84 anys ple d'anhels i grates memòries que li plau recordar.

Els seus oficis i les activitats que ha desenvolupat són pro diversificades. Escolà a la Parròquia, o aficat dins els tamboreres i la música que es feia abans a Vilafranca.

Però aquesta vegada el coneixerem per un altre caire: xofer o conductor.

L'amo Andreu, conta-nos com i perquè vos féreu xofer.

Jo tenia 28 anys i me vaig comprar un cotxe, de segona mà, que me va costar 7.500 pessetes. Era un cotxe francès, duit de París, matrícula 1754. El vaig comprar amb sa idea de dur gent, és a dir de fer de xofer, perquè m'agradava.

Ja devíeu tenir el carnet de conduir, no? I els impostos, etc.,... com eren?

No, no tenia es carnet; el me vaig fer un any després, a Palma, a's carrer d'es Sindicat, davall es Cine Oriental, on hi havia es taller "Mascon". I damunt els impostos no puc dir-te més que pagava 90 o 100 pessetes cada mig any. Pagàvem més o manco, segons sa potència d'es motor.

Conta-nos com eren les proves per aconseguir el carnet; eren difícils?

Res de tot això! Jo vaig entrar on t'he dit, a's carrer d'es Sindicat, i un enginyer me va demanar si sabia escriure. Jo livaig contestar que sí, me va donar un llibre i me va fer escriure quatre retxes. Llavors me va demanar si tenia cotxe i li vaig tornar dir que sí, que el tenia defora. Me digué: idò puja i anirem a fer una volta. Vaig pujar i partírem. Quan açabàrem sa volta, baixàrem d'es cotxe i posant-me sa mà damunt s'espatla me va dir: "sobresaliente", i ja vaig tenir es carnet.

També vàreu treure el carnet de primera.

Sí, però no fèiem cap examen; es temps de sa guerra, aferrant un segell d'es "paro obrero" de dues pessetes, te canviaven es carnet p'es de primera.

I el preu de la benzina, com era?

Jo posava 10 litres, donava un duro, i encara me tornaven canvi.

Quins eren els vostres itineraris habituals?

Es dilluns anava a Manacor, es dimecres a Sineu; també anava a Porreres. Però sa temporada de "ses Títeres" era quan hi havia més feina; sa gent sortia més.

Quins preus teníeu?

Això era segons on anava. Sa cotxada a Ciutat valia 30 pts. A Lluç, 35 pts. Sa volta per Valldemossa, 45 pts. A Manacor, 10 pts. A Felanitx, 12. A Porreres, 8. A Sant Joan, 6; i a Petra, 7 pts.

L'amo Andreu, conta-nos anècdotes, o desventures que tenguéreu amb aquest cotxe.

En 34 anys de tenir-lo n'hi ha moltes. Un pic havíem d'anar a cantar els nins cantadors de la Vila; jo duia es cotxe, i érem tants que no podíem obrir ses portes per por de perdre qualche al-lot, perquè érem devers 16. També vaig fer es correu a Sant Joan durant cinc anys; després d'es "Moviment" hi anava tres vegades cada dia.

Acaba a la plana anterior.